

நோகோ ரிவேரா

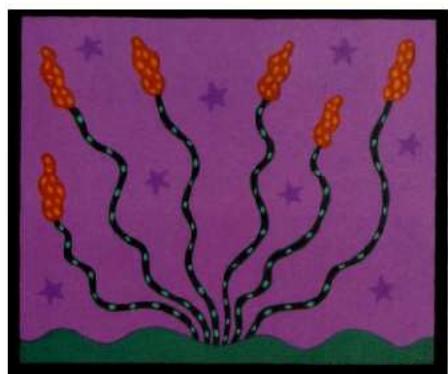

ஜேநெட் & ஜோனாஹ் வின்ட்டர்

தமிழ் : நிவேதா

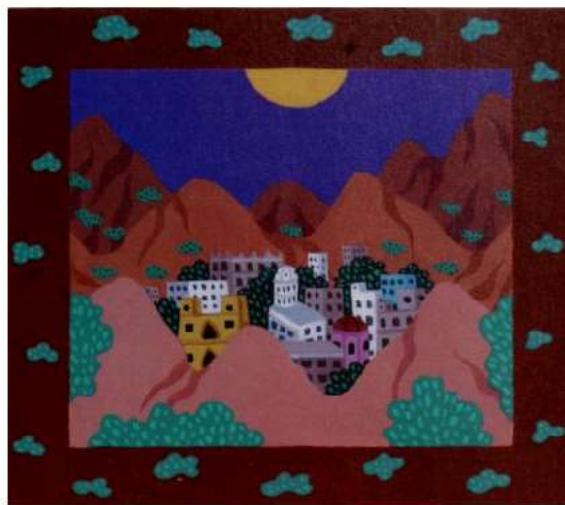
ଶ୍ରୀକୋ ମିଲେରା

ଜୋନେଟ୍ ବିନ୍ଟଟାର୍

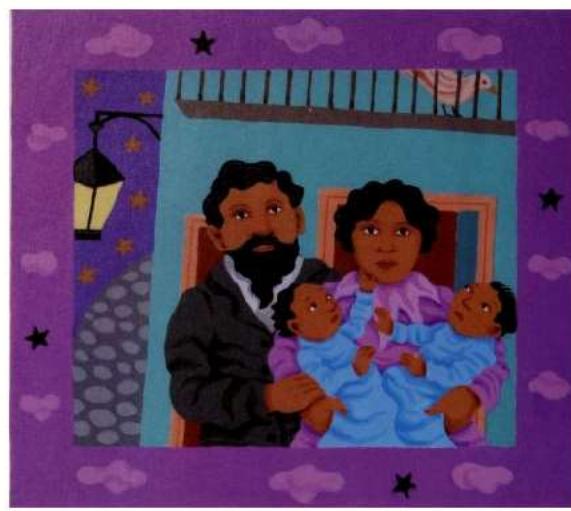

ଜୋଣାହର ବିନ୍ଟଟାର୍

மெக்ஸிகோவின் அடர்ந்த
மலைகளுக்கு நடுவில் ஒரு நகரம்.
அதன் பெயர் கோனஜோடோ.

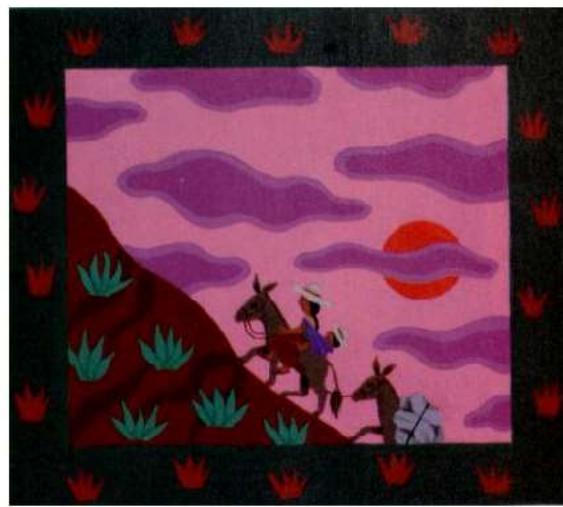
அங்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியான இரண்டு
பெற்றோர் இருந்தனர். அதற்குக்காரணம்
அவர்களின் இரட்டை மகன்கள் **மகோ**
மற்றும் கார்லோஸ்.

ஆனால், இரண்டு வயதுக்கு
முன்பதாகவே கார்லோஸ் உடல் நலம்
சரி இல்லாமல் இறந்து போனான்.

இத்துயரம் டைகோவை தனிமையில் ஆழ்த்தியது.
கார்லோஸ் போலவே அவனது உடல் நிலையும் சரி
இல்லாமல் போனது. மருத்துவர் அவனுடன்
எப்பொழுதும் ஒரு நர்ஸ் இருக்க வேண்டும் என்று
கூறினார். அந்தோனியா என்னும் இந்திய பெண்ணை
அவர்கள் கண்டறிந்தனர்.

அந்தோனியா, ஹகோவை மலை மேல்
இருக்கும் அவரது குடிசைக்கு அழைத்து
சென்றார். அங்கு புதிய காற்றும், சூரிய
ஒளியும் கிடைத்தது.

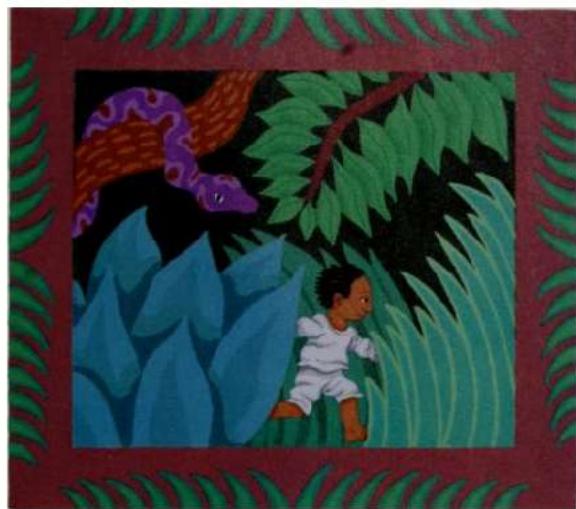
அவரது குடிசை மிகவும் சிறியதாக
இருந்தது, எனினும் அது மேகோவுக்கு
சிறந்த இடமாக இருந்தது.

வீட்டினுள்ளே வியக்கத்தக்க பொருட்கள் இருந்தன.
அங்கு மெழுகுவர்த்திகளும், சிறு சிறு பொம்மைகளும்
இருந்தன. எல்லா வகை மூலிகைகளும், உலர்ந்த
பழங்களும் இருந்தன. மகோவை குணப்படுத்த
அவற்றை எல்லாம் பயன்படுத்தினார்.

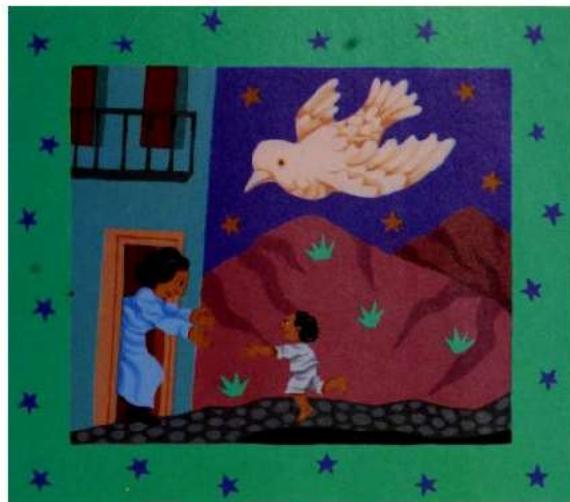
மேகோ தூங்கும் போது கூட
மூலிகைகளின் வாசத்தை முகர்ந்துக்
கொண்டே தான் தூங்குவான்.

பகல் நேரங்களில் அவன் காட்டில்
விளையாடுவான். விலங்குகள்
எல்லாம் அவனின் நண்பர்கள்.

ஒரு நாள் மைகோ விசில் அடித்தான்.
பதிலுக்கு ஒரு கிளியும் விசில்
அடித்தது. அன்று முதல் அக்கிளி
அவனுக்கு செல்லப்பிராணி ஆனது.

மகோ ஆரோகியமாகவும், பலமாகவும்
வளர்ந்தான். அவன் வீட்டிற்கு செல்ல
வேண்டிய நேரம் வந்தது.

அவன் வீட்டிற்கு வந்ததற்கு
பரிசாக, அவன் பெற்றோர்
அவனுக்கு கலர் பென்சில்களைக்
கொடுத்தனர்.
மேகோ வீட்டிலுள்ள எல்லா
சுவர்களிலும் வரைய ஆரம்பித்தான்.

அவனுக்கு வரைவது மிகவும்
பிடித்திருந்ததால் ஹோவின் அப்பா
அவனுக்கு ஒரு அறையை அமைத்துக்
கொடுத்தார். அதன் சுவரெல்லாம்
கரும்பலகையால் ஆனது. ஹோ அந்த அரை
முழுவதையும் சுவரோவியங்களால்
நிரப்பினான்.

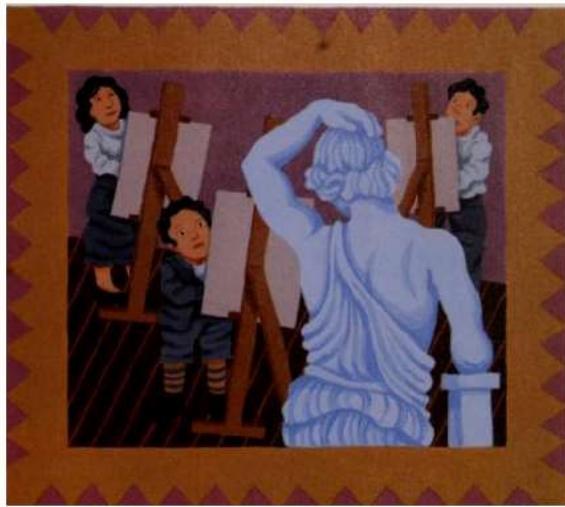
பள்ளியில் உட்கார்ந்திருப்பது
அவனுக்கு கடுமையாக இருந்தது.
நாள் முழுவதும் பகல் கனவு கண்டுக்
கழித்தான்.

வீட்டிற்கு வந்ததும், அவனே தன்
கையால் செய்த சிப்பாய்
பொம்மைகளுடன் விளையாடுவான்.
அவை ஒரு 5000 இருக்கும்.

வண்ணங்களால் நிறைந்த அனைத்தும்
அவனுக்கு பிடித்திருந்தது. சிறிய
ஓவியங்களை காண்பதற்காகவே
தேவாலயத்துக்குச் செல்ல
விரும்பினான்.

அவன் பெற்றோர் அவனை கலை
பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்த்தனர். அங்கு
இருப்பவர்களில் அவன் தான் மிகவும்
சிறியவன். அது பெருமைக்குரிய
விஷயம்.

ஆனால், அந்த கலை பள்ளிக்கூடம்
அவனுக்கு சலிப்பாக இருந்தது. அவன்
இயற்கையாய் இருப்பதை வரைய ஆசை
பட்டான். எதையும் பார்த்து வரைய
விரும்பவில்லை. ஆதலால், அவன் கண்ணில்
பார்ப்பதை எல்லாம் வரைந்தான்.

மனிதர்களின் இறந்த நாளில் நடப்பதை
கூட வரைந்தான். அது இறந்தவர்களை
நினைத்து பார்க்கும் நாள்.

பண்டிகை நாட்களை வரைந்தான். அது
ஒரு சிறப்பான நாள், அனைவரும்
வண்ண முகமூடிகளை அணிந்துக்
கொண்டு தெருவில் ஆடிக் கொண்டு
இருப்பர்.

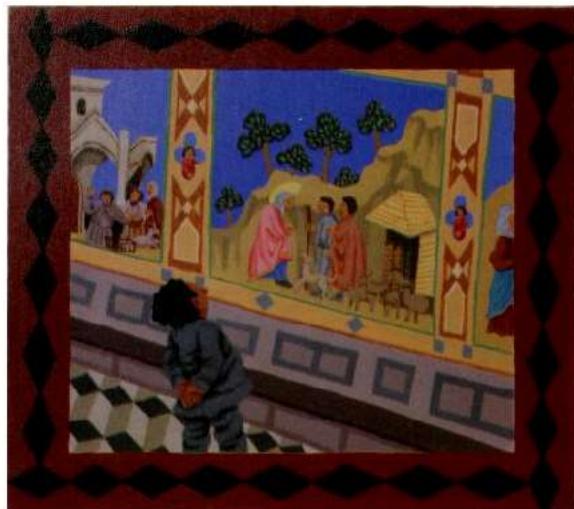
ஓரு நாள் டைகோ மிகவும் பயங்கரமான
நிகழ்வை கண்டான். வேலைநிறுத்தம்
செய்யும் வேலைக்காரர்களை,
உண்மையான வீரர்கள் சுட்டு தள்ளுவதை
கண்டான். அவன் அதையும் வரைந்தான்.
அவன் பார்ப்பது அனைத்தும் வரைந்தான்.

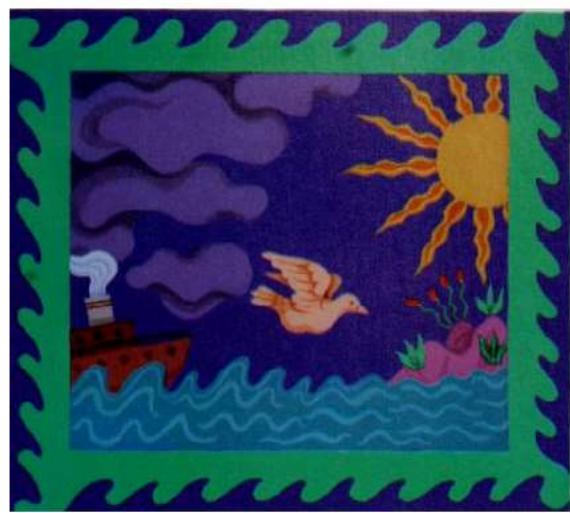
அவன் பார்ப்பதை எல்லாம் அவன்
விரும்பவில்லை. அதனால் தான் ஏழை
மக்களின் சம்துவத்துக்காக
போராடினான். அவர்களின் நல்ல
வாழ்க்கைகாகவும், நியாயமான
சம்பளத்திர்காகவும் போராடினான். அவன்
மக்களை அவன் மிகவும் நேசித்தான்.

அவன் மிகவும் விரும்பிய ஒன்று ஓவியம்
வரைவது. அதனால் தான், உலகின் சிறந்த
கலை மையமான பாரிஸ்'க்கு சென்றான்.
ஆனால், அங்கு சென்று விட்டு
மெக்ஸிகோவை பற்றியே நினைத்துக்
கொண்டிருந்தான்.

பின்பு, மேகோ இத்தாலிக்கு சென்றான்.
அங்கு தேவாலயங்களுக்குள் அழகான
சுவரோவியங்களைக் கண்டான். அவை
அவனுக்கு புது புது யோசனைகளை
தந்தது.

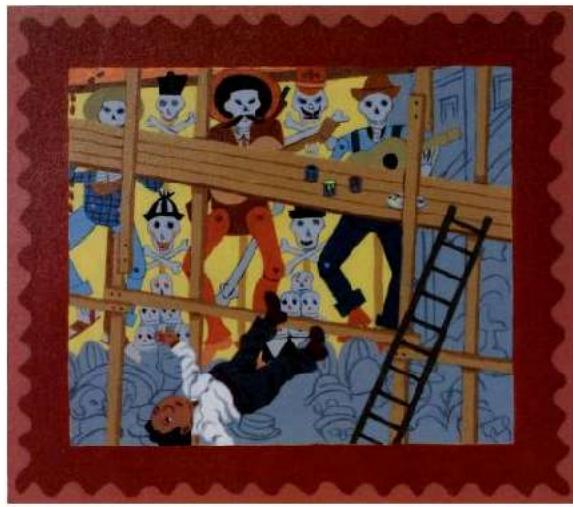
மெக்ஸிகோவிற்கு சென்று அவனது
யோசனைகளை ஓவியங்களாக
மாற்ற காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

அன்றிலிருந்து சுவரோவியங்களை வரைய
ஆரம்பித்தான். அவை அவனுக்கு
பெரும்புகழை ஈட்டித் தந்தது. அவனது
சுவரோவியங்கள் மெக்ளிகோ மக்களின்
கதையை சொல்லியது.

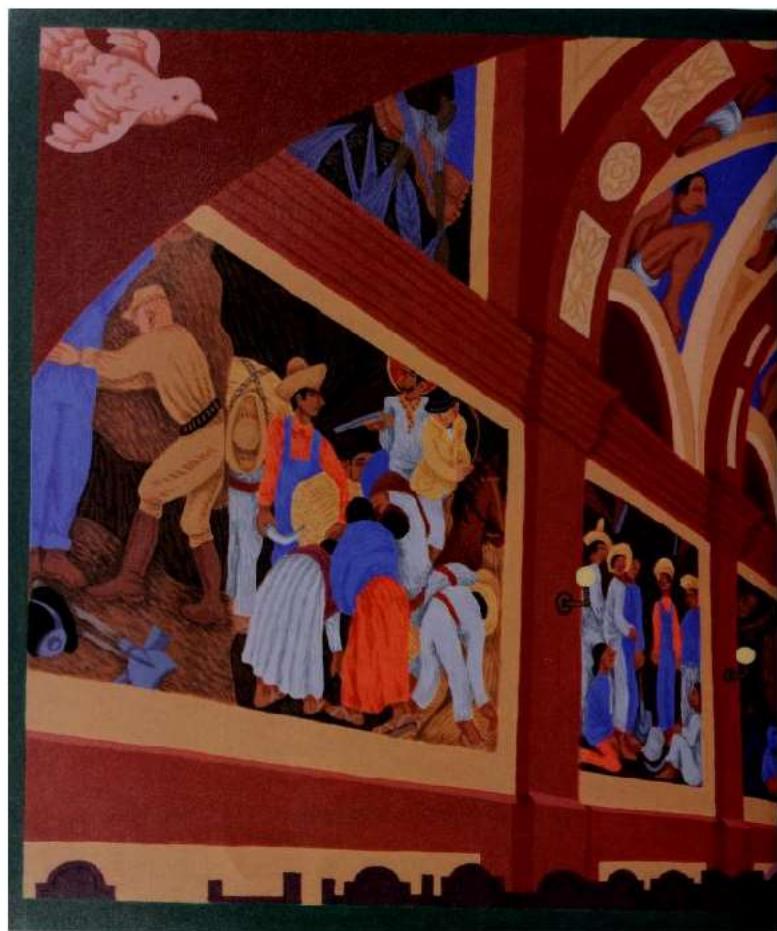

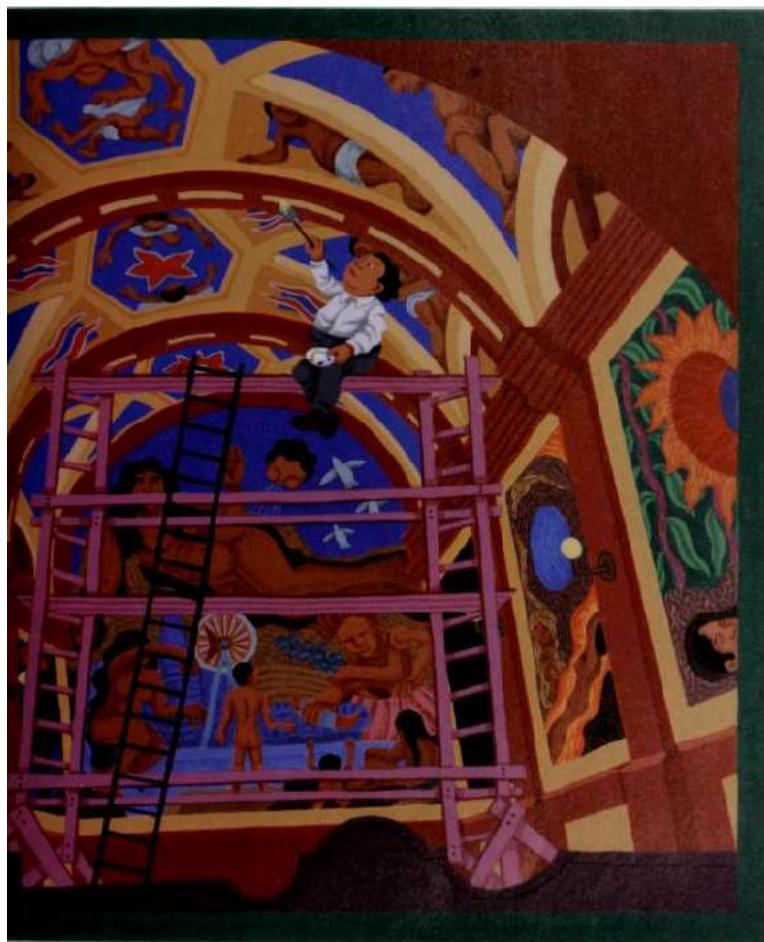
இரவும் பகலும் டைகோ வரைந்து
கொண்டே இருந்தான். அவனது
நண்பர்கள் அவனைக் காண ஏனிஏறி
தான் வர வேண்டி இருந்தது.

ஓரு நாள் அவன் மிகவும் சோர்வாக
தூக்கக்கலக்கத்தில் இருந்தான்.
மேலிருந்து கீழே விழுந்து விட்டான்.

ஆனால் அவன் அதை
பொருட்படுத்தவில்லை, அவனது
சுவரோவியங்கள் தான் அவனுக்கு
பெரிதாக இருந்தது. அவன் கண்ட
அனைத்தும் அவனது ஓவியங்களில்
இருந்தது. அந்தோனியாவின்
குடிசையிலிருந்து ஒருவரின் இறந்த நாள்,
பண்டிகைகள், பாலைவனத்தின் காட்சிகள்,
காடுகளின் காட்சிகள் வரை அனைத்தும்.
அவனது சுவரோவியங்கள் மிகப்பெரியது.
அவற்றை போல இவ்வுலகில் எதுவும்
இல்லை.

ମହେବୋ ରିଵେରା ଓରୁ ତଲେଶିରନ୍ତି
ଛୋବିଯାର ଆଣାର. ଅବରତୁ ଛୋବିଯଙ୍କଳୀ
ମେକ୍‌ସିକୋ ମକ୍‌କଳୀ
ପେରୁଷେମପ୍‌ପାଦୁତ୍‌ତିଯତୁ. ଇଂରୁମ
ପେରୁଷେମପ୍‌ପାଦୁତ୍‌ତିକ କୋଣ୍ଡା ତାଙ୍କ
ଇରୁକ୍‌କିରତୁ.

ମ୍ହକୋ ରିବେରା ପର୍ଯ୍ୟ କୁ଱ିପ୍ପ

ଜୋଲି ମ୍ହକୋ ମରିଯା ରିବେରା ଫିଚମ୍ପର 8, 1886 ଅନ୍ତରୁ ମେକଲିକୋବିନ୍ କୋଣଜୋଟୋବିଲ୍ ପିନ୍ଧନ୍ତାର. ଉଲକତ୍ତିଲି ଉଠଳ ଅଣେବୁରୁମ୍ ଅବଶୀ ପର୍ଯ୍ୟ କେଳିଲି ପଟ୍ଟି ଇରୁପର. ଏଣାଣିଲି, ଛାଵିଯକକଲେଯି଩୍ ଆର୍ତ୍ତତତ୍ତ୍ଵଦେଖେ ମାର୍ଗି ଅଷେତ୍ତବର୍ ଅବର. ମନ୍ତ୍ର ଛାଵିଯାରକଣଙ୍କ ପୋଲ, ଆରୁଙ୍କାଟ୍ଚିଯକଙ୍କଣିଲି ମାଟ୍ଟି ବୈପ୍ପତରକାକ ଅବର ବରେଯାଲିଲିଲେ. ମାର୍ଗାକ, ସାତାରଣୀ ମକକଳ ପାର୍ପିପତରକାକ ପୋତୁ ବେଳିକଣିଲି କୁବ୍ରୋବିଯମାକ ବରେନ୍ତତ୍ତ୍ଵ ବୈତ୍ତାର. ମ୍ହକୋବେ ବୋରୁତ୍ତବରେ ମେକଲିକୋ ମକକଣିନ୍ ମରିଯାତ୍ତୟେଯୁମ୍, ଉଲକିଲି ଉଠଳ ଉମ୍ଭକୁମ୍ ମକକଣିନ୍ ବାଘିକଣକ୍ଷୟେଯୁମ୍, ମେକଲିକୋବିନ୍ ମୁମ୍ଭମ୍ଭୟାଣ କଲେ ନ୍ୟତ୍ତତ୍ତ୍ଵୟୁମ୍ ବେଳିପ୍ପଦୁତ୍ତ ପୋତୁ କୁବରକଳ ତାଣ ଚିନ୍ତନ ଇଟମାକ ତେରିନ୍ତତ୍ତ୍ଵ. ଆତଲାଲ ତାଣ, ମେକଲିକୋବିନ୍ ପଣିକଳ, ଅରଣ୍ଣମଣଳକଳ, ଅରଶାଙ୍କ କଟ୍ଟିଟାଙ୍କଳ ଏଲଲାମ୍ ମ୍ହକୋବିନ୍ କୁବ୍ରୋବିଯକଣାଳ ନିର୍ବନ୍ଧନ୍ତତ୍ତ୍ଵ. ଅବରିନ୍ ପୁକମ୍ ମେକଲିକୋବେ ତାଣ୍ଣାଟି ପଟର ଆରମ୍ଭିତ୍ତତ୍ତ୍ଵ. ଚାଣ ପିରାଣ୍ଣକିଲ୍କୋ, ଚେଟରାଯିଟ୍, ନିଯ୍ୟାରକ ନକରକଣିନ୍ କୁବରକଣାଳ ଅବରିନ୍ ଛାଵିଯତ୍ତାଲ ନିର୍ବନ୍ଧ୍ୟ ଅମ୍ଭୟୁପ୍ପ ବନ୍ତତ୍ତ୍ଵ. ଇତିଲି କରକପ୍ପାଟ୍ଟ ବଟ ଅମେରିକକରକଣୁମ୍ କୁବ୍ରୋବିଯମ ବରେଯ ଆରମ୍ଭିତ୍ତନାର. ମ୍ହକୋ ରିବେରା ତାଣତୁ ବାଘନାଳିଲି, ଇରଣ୍ଣଟରେ ମେଲ ତ୍ରାମ କୁବ୍ରୋବିଯକଣଳ ବରେନ୍ତତାକ ଅନ୍ତିମପ୍ପଦୁକିନ୍ତୁ. ନଵମ୍ପର 24, 1957 ଇଲ୍ ମ୍ହକୋ ରିବେରା ଅବରିନ୍ ଛାଵିଯ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟିଲି ମରଣିତ୍ତାର.

நோவ்கு தி நியூயார்க் டைம்ஸின் சிறந்த விளக்கப்பட்ட
பிள்ளைகள் நூலின் விருதும், பெற்றோர் சாம்ஸ் என்ற
விருதும் 1991 இல் வழங்கப்பட்டது.

